

Om straffregistret i Sverige.

Av A. Lundqvist.

Initiativet till straffregisterinstitutets införande i Sverige tillkommer en av riksdagens justitieombudsmän N. A. Fröman. I en till Kungl. Maj:t ingiven framställning den 29 november 1879 väckte han förslag om förändrade anordningar i syfte att bereda domstolar och andra myndigheter tillfälle att erhålla tillförlitliga upplysningar om de bestraffningar, tilltalade personer förut ådragit sig.

I sin framställning påpekade han, hurusom en, såvitt möjligt, fullständig kännedom i berörda hänseende vore av synnerlig vikt för en rätt tillämpning av gällande strafflag. Den dittills huvudsakliga källan till upplysningar för åklagare och domare om tilltalade personers antecedentia hade varit de av prästerskapet utfärdade betygen. De upplysningar, som härur kunde vinnas vore dock varken tillförlitliga eller fullständiga, det senare väsentligen i följd av gällande föreskrifter om vad dessa betyg finge innehålla.

Til avhjälpan av den brist, som sålunda förefunnes, hemställde justitieombudsmannen, att i huvudstaden måtte inrättas en för hela riket gemensam anstalt, dit uppgifter angående dömda förbrytare borde av domstolar, domare och fängelseföreståndare överlämnas för att förvaras och på lämpligaste sätt ordnas och registreras. Från denna anstalt skulle på anfordran tillhandahållas åklagare och domstolar upplysningar rörande tilltalade personer.

Denna justitieombudsmannens framställning remitterades till utlåtande av justitiekanslärämbetet, överståthållar-

ämbetet och Kungl. Maj:ts övriga befallningshavande, statistiska centralbyrån och fångvårdsstyrelsen.

Behovet av de påpekade bristernas avhjälpande erkändes allmänt, men åsikterna om lämpligaste sättet, varpå detta borde ske, varierade. De flesta av de hörda myndigheterna förordade det av justitieombudsmannen föreslagna sättet, undet det att andra hade avvikande förslag. Av överståthållarämbetet och fångvårdsstyrelsen med flera föreslogs, att de på grund av Kungl. Maj:ts cirkulär den 1 juni 1877 i huvudstaden under polisstyrelsens inseende tryckta »polisunderrättelser« skulle användas till meddelande av de upplysningar, som krävdes för en rätt tillämpning av lagbestämmelserna om förhöjt straff vid återfall i brott, och skulle polisunderrättelserna då erhålla den större omfattning, som för ändamålet vore av nöden.

Därefter uppdrog Kungl. Maj:t den 11 september 1891 åt en kommitté bestående av dåvarande justitiekanslären J. E. Elliot såsom ordförande, samt polismästaren i Stockholm S. Rubensson och byråchefen i fångvårdsstyrelsen C. Gerle såsom ledamöter att utreda, vilka åtgärder lämpligen kunde böra vidtagas med anledning av justitieombudsmannens framställning samt inkomma med utlåtande i nämnda hänseende och avgiva förslag till de förändrade eller nya lagbestämmelser, som för ändamålets vinnande kunde vara av behovet påkallade. Till sekreterare i kommittén förordnades vice häradshövdingen, numera överdirektören i fångvårdsstyrelsen V. Almquist.

Den 30 september 1892 avgav kommittén sitt betänkande.

Det lämpligaste sättet att bereda domstolar och andra myndigheter upplysningar rörande dömda förbrytare fann kommittén vara att för ändamålet inom justitiedepartementet inrättades ett särskilt straffregister; och avgav kommittén förslag, dels till ändrad lydelse av 2 § 4 mom. i tryckfrihetsförordningen, som stadgar inskränkningar i rätten att meddela eller till tryck utlämna utdrag ur kyrkböcker och an-

dra själavården och kyrkodisciplinen rörande handlingar dels ock till »förordning angående straffregister».

Över kommitténs förslag till förordning om straffregister inhämtades därefter utlåtande av rikets hovrätter, fängvårdsstyrelsen och kammarrätten.

Då för införande av ett straffregister förutsattes, att registrets uppgifter genom grundlagsbestämmelser undandroges en obehörig offentlighet, föreslog Kungl. Maj:t i proposition den 31 januari 1896 riksdagen att till vilande antaga ett förslag till tillägg till 2 § 4 mom. i tryckfrihetsförordningen i sådant syfte. Efter att två gånger hava avvisat förslaget antog riksdagen 1899 förslaget i den form, det då fått, eller »att ej heller utdrag av det i riket inrättade straffregister må meddelas i vidsträcktare mån än som föränledes av lag stiftad i den ordning § 87 regeringsformen stadgar». Därpå framlade Kungl. Maj:t i proposition den 22 december 1899 för riksdagen ett inom lagbyrån i anslutning till kommitténs författningsförslag utarbetat förslag till lag om straffregister. Sedan den förutnämnda grundlagsändringen antagits vid 1900 års riksdag godkände samma riksdag det framlagda lagförslaget. Lagen om straffregister utfärdades sedan den 17 oktober 1900.

Samtidigt utfärdade K. Maj:t dels kungörelse innefattande närmare föreskrifter om uppgifter till straffregistret och om dettas förande, vilken kungörelse åtföljdes av fyra formulär: A till straffuppgift, B till uppgift till straffregistret i besvär- och underställningsmål, C till uppgift om beviljad nåd, samt D till begäran om utdrag av straffregistret, dels ock kungörelse om skyldighet i vissa fall att inhämta utdrag av straffregistret

Därmed var straffregisterinstitutet färdigt att träda i verksamhet med ingången av år 1901.

Personalen bestod till en början av byråchefen för statistiska ärenden i justitiedepartementet, vilken, jämte sitt

åliggande att utarbete rättsstatistiken, hade att utöva överinsendel över straffregistret, samt en registrator, varjämte anlätades extra biträde och erforderlig renskrivningshjälp.

Lagen om straffregister har sedermera undergått vissa ändringar.

Den första ändringen skedde genom lagen den 9 april 1905 utfärdad i samband med lagen den 17 mars 1905 om ändring i vissa strafflagens bestämmelser angående förlust av medborgerligt förtroende. Ändringen avsåg 5 § i lagen om straffregister och innebar, att anmälan skulle göras till registret om verkställighet av straffarbete för stöld även då detta icke var förenat med förlust av medborgerligt förtroende.

Nästa ändring föranleddes av utfärdande den 22 juni 1906 av lag om villkorlig straffdom samt lag om villkorlig frigivning, därvid straffregistret tillökades med uppgifter om dem, som erhållit villkorlig dom m. m.

Genom lagen den 24 juli 1914 skedde nästa ändring och detta av mera genomgripande art. Straffregistret överflyttades då från justitiedepartementet till fängvårdsstyrelsen och utvidgades med uppgifter dels om dem, som befunnits övertygade om någon med straff belagd gärning men på grund av sinnessjukdom ej kunnat fällas till ansvar och dels om sådana, som dömts till tvångsarbete. I samband med denna ändring utfärdades den 26 november 1914 ny kungörelse om uppgifter till straffregistret och om registrets förande samt ny kungörelse om skyldighet att i vissa fall inhämta utdrag av straffregistret.

Ett ytterligare fast obetydligt tillskott i uppgifter erhöi straffregistret genom lagen den 14 juni 1917 samt den i anslutning därtill utfärdade kungörelsen den 18 december 1917. Härigenom förstärktes dels prästerskapet att insända uppgift å dem, som den 1 januari 1918 voro på grund av utslag i mål, däri första domstol dömt före den 1 januari 1901, förlustiga medborgerligt förtroende för alltid eller ställda under framtiden för brott, som kan medföra förlust av medborgerligt förtroende, och dels fängelseföreståndarne

att insända uppgift om frigivna personer, som den 1 januari 1918 voro på grund av utslag i mål, däri första domstol dömt före den 1 januari 1901, förlustiga medborgerligt förtroende för viss tid.

Den i samband med lagen den 7 maj 1917 angående ändring av 5 kap. 3 § strafflagen utfärdade lagen den 3 maj 1918, som trädde i kraft den 1 januari 1920, medförde en mindre ändring i § 5 i lagen om straffregister.

I sammanhang med borttagande ur strafflagen av straffpåföljden förlust av medborgerligt förtroende och denna påföljds ersättande med obehörighet till vissa kommunala och politiska rättigheter och förmåner utfärdades den 24 maj 1918 en lag (jämlikt K. K. den 20 juni 1918 trädde i kraft den 15 juli 1918) som tillade till § 8 i lagen om straffregister ett nytt mom. om utfärdande av utdrag av straffregistret innehållande allenast upplysning, huruvida personen vore dömd till förlust av medborgerligt förtroende eller ovannämnda obehörighetspåföljd eller ställd under framtiden för brott, som kan medföra sistnämnda påföljd. Samtidigt tillades i § 8 i straffregisterlagen till de myndigheter, som äga utfå fullständigt utdrag av straffregistret, riksdagens justitieombudsman och dess militieombudsman. I samband med nu omnämnda tillägg till § 8 ändrades ock §§ 5, 10 och 11 i kungörelsen den 26 november 1914 om uppgifter till straffregistret och om registrets förande. § 1 i kungörelsen har ock i samband med utfärdande av vattenlagen den 28 juni 1918 erhållit ett mindre tillägg.

Slutligen har i sammanhang med den nya lagen om villkorlig straffdom den 28 juni 1918 en mindre ändring skett i § 2 i lagen om straffregister.

Med de ändringar, lagen om straffregistret samt kungörelserna om uppgifter till straffregistret och om registrets förande samt om skyldighet i vissa fall att inhämta utdrag av straffregistret sålunda undergått, lyda dessa författningar sålunda:

Lagen om straffregister:

1 §. Hos fängvårdsstyrelsen skall finnas straffregister, innehållande uppgifter, som i denna lag stadgas, angående dem, som genom utslag av domstol eller myndighet i riket

- 1) blivit dömda till dödsstraff, straffarbete eller fängelse eller för snatteri till böter, eller
- 2) förklarats ovärdiga att i rikets tjänst nyttjas eller att föra andras talan inför rätta, eller
- 3) erhållit villkorlig straffdom, eller
- 4) blivit för brott ställda under framtiden, eller
- 5) förklarats vara övertygade om någon med straff belagd gärning, men i anseende till sinnessjukdom ej kunna till ansvar fällas, eller
- 6) blivit dömda till tvångsarbete.

2 §. 1 mom. För envar, om vilken blivit så dömt, som i 1 § sägs, skall från domstolen eller myndigheten till registret lämnas särskild uppgift, innefattande upplysning om hans namn och vad i övrigt må erfordras till hans betecknande, om förbrytelsen eller, då tvångsarbete ådömts, anledningen därtill samt om domen.

2 mom. Beträffande den, som för brott erhållit villkorlig dom, skall, där han sedermera av domstol förklarats skola undergå straff för detta brott, därom till registret lämnas uppgift, evad straffet är.

3 mom. Har den, som från straffanstalt lösgivits enligt lagen angående villkorlig frigivning, därefter blivit före utgången av den för honom bestämda prøvotid för brott häktad, skall uppgift därom lämnas till registret från den domstol, där åtalet efter häktningen först förevarit. Om åtalets utgång skall ock i varje fall från domstol, som i målet dömt, uppgift till registret lämnas.

4 mom. Om beslut, varigenom villkorligt medgiven frihet blivit återkallad, skall från Konungens Befallningshavande lämnas uppgift till registret.

3 §. De straffuppgifter, som i 2 § avses, skola hos fängvårdsstyrelsen hållas ordnade efter namnen på dem uppgifterna angå.

4 §. Har talan fullföljts mot utslag eller beslut, varom i 1 § eller 2 § 2 mom. förmäles, eller har sådant utslag eller beslut blivit underställt högre rätts prövning, skall uppgift om rättens beslut i det överklagade eller underställda målet i varje fall lämnas till registret.

Där Konungen fastställer eller upphäver beslut, varige-

genom villkorligt medgiven frihet blivit återkallad, eller av nåd efterskänker eller mildrar straff eller annan påföljd, varom straffregistret skall innehålla upplysning, varde jämväl därom uppgift till registret meddelad.

5 §. Då någon, vilken erhållit sådan dom, som i 1 § 1 punkten sägs, efter utstånden bestraffning frigivits från allmän straffanstalt, så ock då någon frigivits från tvångsarbetsanstalt, åligger det fångvårdsstyrelsen att därom låta göra anteckning i registret.

Fångvårdsstyrelsen skall likaledes låta göra anteckning i registret om villkorlig frigivning av fånge med angivande av den återstående strafftidens längd.

Befälhavare, som har uppsikt över militärhäkte, åligger att varje månad insända uppgift till registret å dem, som under den närmast föregående månaden frigivits från häktet efter att hava utstått bestraffning på grund av dom, som i 1 § 1 punkten avses, eller därstädes avlidit.

Då minderårig, vilken blivit dömd till straffarbete eller fängelse eller för snatteri till böter, men, i stället för att undergå det ådömda straffet, intagits i allmän uppfostringsanstalt, utskrivs från densamma eller därstädes avlider, skall anstaltens föreståndare lämna uppgift därom till registret.

6 §. Varda böter, som ådömts för snatteri, indrivna, åligge den uppborrdsman, som verkställt indrivningen, att ofördröjligen därom lämna uppgift till registret med angivande av den bötfälldes namn samt domstolen och dagen för utslaget.

7 §. Straffuppgift skall avskiljas ur registret,

därest den person uppgiften avser, enligt vunnen upplysning, genom högre rätts laga kraftägande dom blivit befriad från ansvar, utan att sådant fall är för handen, som i 1 § 5 punkten sägs, eller från tvångsarbete, eller ock genom dylik dom, som ej är villkorlig, ansedd skyldig allenast till annat ansvar, än i 1 eller 2 punkten av samma § avses;

då han avlidit, medan han var intagen i allmän straffanstalt eller i tvångsarbetsanstalt, eller ock genom uppgift, varom förmäles i 5 § tredje eller fjärde stycket, eller annorledes vunnits tillförlig upplysning att han avlidit; samt

då nittio år förflutit från hans uppgivna födselsår.

8 §. 1 mom. Fullständigt utdrag av registret skall meddelas, då framställning därom göres av domstol, Konungens Befallningshavande eller allmän åklagare eller av annan myndighet, vilken enligt lag äger förordna om häktning, el-

ler av riksdagens justitieombudsman eller dess militieombudsman. Till annan myndighet, än nu är sagt, så ock till enskild, vars rätt må vara beroende på annan upplysning ur registret, än som framgår av i mom. 2 omförmålt registerutdrag, skall fullständigt registerutdrag lämnas, där Konungen för särskilt fall därtill givit tillstånd.

2 mom. Utdrag av registret, innehållande allenast upplysning, huruvida viss person blivit dömd till förlust av medborgerligt förtroende eller påföljd enligt 2 kap. 19 § strafflagen eller ställts under framtiden för brott, som kan medföra sistnämnda påföljd, ävensom, där så skett,

- a) när och av vilken domstol utslaget meddelats samt för vilken tid sådan påföljd ådömts,
- b) när den dömd efter utståndet straff blivit frigiven, eller ock, därest han från straffanstalt lösgivits enligt lagen angående villkorlig frigivning, dels när detta skett och när prøvotiden utgår eller gått till ända, dels huruvida den villkorligt medgivna friheten återkallats eller förklarats förverkad, dels ock rörande häktning av den dömd före prøvotidens utgång för brott och om åtalets utgång, samt
- c) huruvida av nåd meddelats befrielse från straffpåföljden, och, i så fall, om dagen för därom fattat beslut,

skall på begäran meddelas myndighet ävensom annan, vilken utövar allmän befattning, varmed är förenad skyldighet att pröva, huruvida någon på grund av sådant utslag, som här avses, är jämlikt lag eller författning utestängd från behörighet, rättighet eller förmån.

Sådant utdrag skall ock meddelas enskild, vilken med intyg av Konungens Befallningshavande eller underrätt eller häradshövding eller borgmästare styrker, att hans rätt kan vara beroende därav, att utredning av honom förebringas i avseende å omständighet, varom sådant utdrag skall innehålla upplysning.

3 mom. Därjämte skola till statistiska centralbyrån meddelas för den officiella statistiken erforderliga utdrag ur straffregistret. I sådant utdrag må icke upplysning meddelas om namnen på dem uppgifterna avse.

9 §. I fråga om meddelanden till utländska myndigheter rörande givna straffdomar eller ådömt tvångsarbete äger, under förutsättning av ömsesidighet, Konungen utfärda bestämmelser.

10 §. Närmare föreskrifter om uppgifterna till straffre-

gistret och om straffregistrets förande meddelas av Konungen.

Kungörelse om uppgifter till straffregistret och om registrets förande:

§ 1. Uppgifter, som meddelas enligt 2 § 1 eller 2 mom. eller 3 mom. andra punkten eller 4 § första stycket i lagen om straffregister eller andra stycket av sistnämnda §, så vitt angår nådebeslut, skola skrivas å särskilda blanketter enligt de vid denna kungörelse fogade formulär¹⁾ litt. A I, A II, B och C samt avfattas i överensstämmelse med de å dessa formulär för varje fall givna anvisningar.

Sådana uppgifter skola undertecknas:

uppgifter från allmän underrätt eller gränsetullrätt av den, som vid målets avgörande fört ordet i rätten;

uppgifter från vattendomstol av vattenrättssekreteraren;

uppgifter från krigsrätt av auditören;

uppgifter från poliskammare av polismästaren;

uppgifter från överståthållarämbetet av förste polisintendenten och från K. M:ts övriga befallninghavande av landssekreteraren;

uppgifter från allmän hovrätt och vattenöverdomstolen av den fiskal, som föredragit målet till avgörande;

uppgifter från krigsöverdomstol av överkrigsfiskalen;

uppgifter från kammarrätten av advokatfiskalen;

uppgifter från högsta domstolen eller om beviljad nåd av den revisionssekreterare, vilken utslagets expedierande åligger.

Uppgift skall avsändas inom fjorton dagar efter utslagets avkunnande eller, där utslaget icke muntligen avkunnats, inom samma tid från dess utgivande. Angående dagen, då uppgift avsändes, skall anteckning göras, om uppgiften lämnas från underrätt, poliskammare, eller Kungl. Maj:ts befallningshavande i brädden av det protokoll, vari utslaget är intaget, och i övriga fall å konceptutslaget.

2 §. I uppgift, som enligt 5 § tredje eller fjärde stycket av lagen om straffregister lämnas om verkställighet av straffarbete eller fängelsestraff eller om utskrivning från allmän uppfostringsanstalt, skall för en var, som uppgiften avser, utsättas brottets beskaffenhet, den domstol, som ådömt bestraffningen eller förordnat om intagandet i uppfostringsan-

¹⁾ Uteslutna av utrymmesskäl.

stalten, samt dagen för utslaget, så ock den dag, då bestraffningen avslutades eller utskrivningen skedde. Uppgift om indrivning av böter för snatteri skall, förutom brottets beskaffenhet, den bötfälldes namn samt domstolen och dagen för utslaget, angiva dagen, då indrivningen ägde rum.

§ 3. Yppas hos myndighet, som erhållit utdrag av straffregistret, anledning, att uppgift, som utdraget innehåller, icke är med verkliga förhållandet överensstämmande, åligger den myndighet att ofördröjligen till registret insända anmälan om vad sålunda förekommit.

§ 4. Befinnes till straffregistret inkommen uppgift icke vara i föreskriven ordning avfattad, skall ofördröjligen ny uppgift införas. Förekommer anledning, att föreskriven uppgift icke blivit insänd, må den försunlige erinras om skyldigheten att insända uppgift.

§ 5. Uppgift, varom förmäles i 2 eller 4 § av lagen om straffregister samt i lagen den 14 juni 1917 om fullständiggande av straffregistret, förvaras i ett med ordningsnummer försedd omslag, å vilket antecknas den dömdes fullständiga namn samt hans födelsetid och födelseort, ävensom dagen för det utslag, som uppgiften avser. Förekomma två eller flera uppgifter rörande samma person, förvaras dessa uppgifter i samma omslag. Avser senare uppgift samma förbrytelse eller samma till tvångsarbets ådömande föranledande omständighet som tidigare uppgift, skall å denna göras anteckning om förhållandet.

De enligt denna § bildade registerakter förvaras i numerordning.

§ 6. Anteckning, som jämlikt 5 § första stycket i lagen om straffregister skall ske om verkställd bestraffning eller avslutat tvångsarbete, skall göras å uppgift, som avser det verkställda utslaget, med angivande av dagen, då bestraffningen eller tvångsarbetet avslutades. Anteckning, varom i andra stycket av nämnda § sägs, skall ske å uppgift, som avser det ådömda straffet.

Då uppgift jämlikt tredje eller fjärde stycket av nyssberörda § angående verkställighet av straff eller om utskrivning från allmän uppfostringsanstalt eller uppgift jämlikt 6 § i nämnda lag om indrivning av böter inkommit till registret, skall i enahanda ordning som nu sagts göras anteckning om förhållandet med angivande av dagen, då bestraffningen avslutades eller utskrivningen skedde eller böterna blevo indrivna.

Anmälan, som ovan i § 3 sägs, angående felaktighet i registerutdrag förvaras i den registerakt, varur utdraget meddelats.

§ 7. Har från allmän hovrätt eller från vattenöverdomstolen eller krigsöverdomstol inkommit uppgift om sådant utslag, som i 4 § av lagen om straffregister avses, skall efter besvärstidens utgång, för ändamål som i 7 § av nämnda lag är sagt, inhämtas upplysning huruvida utslaget vunnit laga kraft.

§ 8. För varje registerakt skall upprättas ett registerblad, angivande aktens nummer samt den dömdes namn, födelseid och födelseort. Finnes någon, om vilken uppgift i registret förekommer, hava begagnat olika tillnamn, upprättas för varje tillnamn särskilt registerblad.

Registerbladen ordnas i bokstavsföljd efter de dömdes tillnamn.

§ 9. Registerakter och registerblad ävensom övriga till straffregistret hörande handlingar skola hållas under sådan värd, att obehörigt tillträde till dem förebygges.

§ 10. Vill domstol, Konungens Befallningshavande eller allmän åklagare eller annan myndighet, vilken enligt lag äger förordna om häktning, eller rullförings- eller sjörullföringsbefälhavare begära utdrag av registret, skall sådan begäran skrivas å särskild blankett enligt det vid denna kungörelse fogade formulär litt. D, därest framställningen avser fullständigt utdrag, samt enligt formulär litt. E, om sådant utdrag begäres, som avses i 8 § 2 mom. i lagen om straffregister; och skall begäran avfattas i överensstämmelse med de å formulären för sådana blanketter givna anvisningar.

Vill annan begära utdrag av registret, varom förmäles i 8 § 1 eller 2 mom. i lagen om straffregister, skall i fråga om den person, som utdraget skall avse, skriftligen uppgivas tillnamn och fullständiga förnamn med understrykande av tilltalsnamnet, hans senaste kyrkobokföringsort, yrke eller befattning, födelseår, -månad och -dag, födelseort samt föräldrarnas namn och yrke. Saknas uppgift angående någon av dessa omständigheter, skall sådant anmärkas. I fall, som avses i nyssnämnda 8 § 2 mom. första stycket, skall den, som undertecknar framställningen, tillika ange, i vilken egenskap det sker. Vid framställning av enskild person skall bifogas, förutom intyg, som omförmäles i förut nämnda 8 § 2 mom. andra stycket, jämväl prästbetyg för den, utdraget skall avse.

I brådskande fall må framställning av annan än enskild person ske genom telegram.

§ 11. Har blankett, som i § 10 sägs, begagnats för begäran om utdrag av straffregistret, skrives utdraget å samma blankett och avfattas i överensstämmelse med de å formuläret för sådana blanketter givna anvisningar. Är begäran framställd utan användande av blankett, skola, med anmärkning om förhållandet, de lämnade uppgifterna inskrivas å blankett enligt formulär litt. D, därest framställningen avser fullständigt utdrag, samt å blankett enligt formulär litt. E, om utdrag begäres, varom förmäles i 8 § 2 mom. i lagen om straffregister, och användes blanketten därefter för utdraget; dock att, där uppgift angående personen i fråga ej förekommer i registret, framställningen om utdrag må kunna besvaras allenast genom påteckning å framställningen om nu nämnda förhållande.

Registerutdrag avsändes samma dag begäran därom inkommit eller senast första söckendagen därefter.

Jämte det skriftliga utdraget må, på särskild begäran, telegrafiskt meddelande ur registret lämnas, dock endast i det fall, att uppgift i avsett hänseende i registret icke förekommer rörande den person, som utdraget avser.

Kungörelse om skyldighet i vissa fall att inhämta utdrag av straffregistret:

Har någon för brott, därå enligt lag straffarbete följa kan, eller för snatteri blivit häktad utan att domstol därom förordnat, eller varder någon, som ej är häktad, av allmän åklagare ställd under åtal för brott, som nu är sagt, skall den, som förordnat om häktningen eller anställt åtalet, ofördröjligen begära fullständigt utdrag av straffregistret. Likaså skall, innan någon dömes till tvångsarbete, sådant utdrag av straffregistret angående honom begäras.

Sedan vi nu i största korthet redogjort för straffregistrets tillkomst och detsamma avseende författningar, övergå vi till registrets anordnande och arbetet inom detsamma.

De handlingar, som inkomma till straffregistret, äro dels sådana, som äro avsedda att där kvarstanna och dels sådana, som efter behandling omedelbart återsändas till den myndighet, som insänt dem. De förra bestå förnämligast av straff-

uppgifter, (till vilka vi även hänföra uppgifter om ådömt tvångsarbete och uppgifter i besvärs- och underställningsmål), förteckningar över dels fångar, som frigivits efter undergånget straff eller tvångsarbete dels elever, som utskrivits från allmän uppfostringsanstalt, uppgifter å indrivna snatterböter, förteckningar över avlidna samt uppgifter å benådade eller villkorligt frigivna. Till de senare höra rekvisitioner av utdrag av straffregistret.

Vad nu till en början säges om behandlingen av inkommande straffuppgifter eller rekvisitioner av utdrag förutsätter naturligtvis, att straffregistret någon tid bestått och redan mottagit ett antal uppgifter. Det faller nämligen av sig självt, att man icke första dagen, registret är i verksamhet, och medan dess skåp ännu stå tomma, efterser, huruvida en person, om vilken straffuppgift inkommer, eller om vilken utdrag begäres, förekommer i registret.

Då straffuppgifterna inkomma, efterses först i det s. k. lappregistret — varom mera här nedan — huruvida den person, om vilken uppgift inkommit, förut förekommer i registret. Är detta icke händelsen erhåller straffuppgiften ett nummer i löpande följd — registeraktnummer. Förekommer personen förut i registret, åsättes straffuppgiften samma nummer, som personen erhöi vid sitt inträde i straffregistret. Därpå införs straffuppgifterna i ett särskilt diarium, vari antecknas, utom inkomstdag och diarie-nummer, namnet på den myndighet, som insänder uppgiften samt namnet å den person, som uppgiften avser, — ävensom bredvid vederbörandes namn det registeraktnummer, som uppgiften erhållit.

Efter denna förberedande behandling av straffuppgifterna utskrivas för varje ny uppgift sådant omslag och sådant registerblad som omnämns i kungörelsen om uppgifter till straffregistret m. m. Omslaget är av grått, tunnt men segt papper, dubbelvikt och baksidan försedd med utfällbara klaffar för uppgiftens kvarhållande. Å omslagets framsida antecknas registeraktnummer, personens tillnamn,

förnamn, födelsetid, födelseort samt domstolens namn och dag för utslaget. Dessa omslag med däri inlagda straffuppgifter, kallade registerakter, förvaras inlagda i kartonger av tjockt papp med uppfällbart lock och dito längsida och med skylt på ryggen angivande däri förvarade registeraktnummer 1—100 o. s. v. Varje kartong innehåller nämligen ett-hundra akter. Kartongerna förvaras uppställda i skåp, varje skåp rymmande 50 kartonger eller således 5.000 registerakter. Överst i varje kartong lägges en förteckning upptagande numren på de straffuppgifter, som skola finnas i kartongen, jämte namnen å de personer straffuppgifterna angå. Denna förteckning, som visserligen icke finnes omnämnd i kungörelsen om registrets förande, är absolut nödvändig på det att man må kunna övertyga sig om att ingen akt, som skall finnas i kartongen, saknas. Då en akt avskiljes överstrykes på förteckningen motsvarande namn samt antecknas när avskiljandet skedde och anledningen därtill (se härom längre fram). Likaså antecknas å förteckningen om en akt överflyttas till annat nummer — detta emedan man uppläckt, att personen förut finnes i registret under ett annat eller något olika namn.

Registerbladet, i storlek 18×10,5 cm är av extra starkt papper och i nedre delen försett med ett avlångt hål att däri införa den metallskiva, som kvarhåller registerbladen i sin låda. Å registerbladen antecknas, rad efter rad, personens tillnamn, förnamn, födelsetid och födelseort samt registeraktnummer. Registerbladen förvaras i ett med 84 långa smala lättgående lådor försett skåp¹⁾, varje låda rymmande 2.000 blad. Framstycket på varje låda är till sin övre hälvt nerfällbart för att man lättare skall kunna bläddra i de i lådan förvarade bladen. På nedre delen av framstycket är en avlång urtagning, i vilken inskjutes och med ett handgrepp fastläses den ovannämnda metallskivan, som fasthåller registerbladen. På varje lådas framstycke är fästad en liten metall-

¹⁾ Detta är redan så fyllt att ett liknande måst beställas.

ram inom vilken insattes en lapp med en bokstav utvisande begynnelsebokstaven i första namnet i lådan.

Dessa registerblad bilda tillsammans det förut nämnda »lappregistret«, som utgör, så att säga, ingångsdörren till straffregistret. Begripligtvis är det av yttersta vikt, att registerbladen hållas noggrant ordnade, ty härpå hänger utslutande möjligheten att kunna finna en sökt registerakt. I lådorna ordnas registerbladen först efter tillnamn, så efter förnamn — även dessa, då de äro flera, i bokstavsordning sinsemellan, samt, när både till- och förnamn äro lika, efter födelsetiden.

En sak, som i praktiken visat sig vålla svårigheter, är namnens stavning. Till en början stavades namnen precis på samma sätt, som de stavats på motsvarande straffuppgift, och detta kan nog vara teoretiskt riktigt — dock endast under förutsättning att namnet a l l t i d och av a l l a stavas på samma sätt. Men detta är långt ifrån händelsen. Erfarenheten visade då en senare straffuppgift inkom angående en förut i registret befintlig person eller utdrag begärdes angående en sådan, inträffade icke sällan, att namnet stavades helt olika mot på den först inkomna straffuppgiften och det efter denna utskrivna registerbladet, och olikheten kunde ibland vara av den beskaffenhet, att personen icke kunde — åtminstone icke utan mycket sökande — anträffas. Man tvingades således, och tvingas alltjämt att söka åstadkomma en, såvitt möjligt, enhetlig stavning för sådana namn, som kunna stavas olika, och det kunna sannolikt alla namn. Vid en sådan omstaving av namnen får man icke spara på hänvisningslappar, som peka på den plats i lappregistret, där namnet återfinnes. Då en mångfald stavningssätt kunna förekomma på vissa namn är det icke gärna möjligt att på förhand uppställa utfömmade regler härför, utan får man nöja sig med ett mindre antal sådana på förhand givna och sedan undan för undan stava om namn allt efter som nya stavningssätt uppdyka, på vilka man förut icke kommit att tänka.

Ett exempel på huru olika ett namn kan stavas och i ett register därefter placeras må anföras. Vi välja ett så vanligt

namn som *Karlsson*. Detta kan stavas med K och två s, med K och ett s, med C och två s eller med C och ett s. Skall det vara fint kan ett stumt h inskjulas efter o, då namnet vanligen stavas med ett s, såvida man icke väljer z i stället för s och därtill möjligen å i stället för o och kanske till och med utsluter r, då kanske också ett stumt h tillkommer framför l. Har sedan Karlsson dopnamnen Karl Kristian Konrad, vilket ju icke är otänkbart, invecklas saken mera. Alla dessa dopnamn, eller ett av dem eller två nämligen det första och det andra, det första och tredje eller det andra och tredje stavas med C (Kristian i så fall med Ch). Kombinerar man dessa olika stavningssätt för dopnamnen med de olika stavningssätten för tillnamnet och — såvitt personen begagnar olika födelsetider — båda dessa kombinationer med de olika födelsetiderna, så finner man, att namnet Karl Kristian Konrad Karlsson kan i ett register placeras på ett antal olika sätt, vars mångfald, om den ock icke kan tävla med sandens i havet, dock är så stor att för dess uträknande kräves en högre matematisk kunskap för att därpå icke behöva ödsla en tid, vars värde är större än kunskapen därom. Vare det nog sagt att sätten äro många.

För att nu förenkla denna sak har man utbytt bokstaven C mot K i namn där den ljuder hårt t. ex. Karl, Konrad o. s. v. (och mot S där den ljuder mjukt t. ex. Sedergren, Sederström o. s. v.). Alla tillnamn, som slutar på »son» placeras på samma plats. Stumt h försvinner (liksom alla stumma bokstäver) och Z begagnar man aldrig utan i stället S — allt detta såsom exempel på allmänna regler, som på förhand kunna uppställas.

Har en person flera tillnamn, något som är mycket vanligt bland dem, som råkat i kollision med rättvisan, och därtill begagnar olika förnamn till de olika tillnamnen och även olika födelsetider, måste lika många registerblad utskrivas som sammanställningen mellan de olika för- och tillnamnen samt födelsestiderna påkallar.

I detta sammanhang kan påpekas den stora vikten vid

straffuppgifternas utskrivande att alla namn skrivs med tydlig stil. I synnerhet gäller detta om tillnamnen, vilka man icke alltid kan gissa sig till. Läser man tillnamnet oriktigt, blir följden därav, att ett felaktigt registerblad utskrives och placeras på orätt ställe — i förhållande till personens rätta namn — och nyttan av den inkomna straffuppgiften är därmed borta, då straffuppgiften sedan icke kan återfinnas. Personen förekommer då icke i straffregistret, ehuru han faktiskt gör det.

Ehuru denna fordran på en tydlig stil, som icke lämnar rum för tvekan, synes vara självklar, eftersattes den mycket ofta. Förmodligen anser vederbörande straffuppgiftslämnare själv, att det skrivna namnet är fullt läsligt, och för honom, som vet, vad det betyder, kan det ju ock vara så, men för den, som utan denna förkunskap skall tolka ett skrivet namn kan detta stundom vara rent av omöjligt. Detta är en erfarenhet som man ganska ofta får göra. I synnerhet är det vissa bokstäver, som skrivs så lika att man ej kan skilja dem åt. Av de små bokstäverna gäller detta främst a och o. Så skrives mycket ofta namnet Jansson så att det lika väl kan läsas för Jonsson — två namn som i lappregistret hava helt olika platser. Lika skrivs också a och e, e och i, när det senare tappat sin »prick«, e och r, u och n, dubbelt l och n eller u. Även de stora bokstäverna kunna ibland förväxlas t. ex. S och L, L och Z, M och U jämte l o. s. v. För övrigt kan den, som har mycket bråttom och är hemma i konsten, skriva hart när vilka bokstäver som helst så, att de kunna tolkas såsom vilka andra bokstäver som helst. Vad som bidrager att göra den läsande oviss är det sakförhållande, att man på grund av vana att se de mest konstliga tillnamn icke förundrar sig, om det tolkade namnet skulle låta något ovanligt.

Sedan straffuppgifterna införts i diariet samt erhållit sina nya eller gamla registeraktnummer (de senare böra av straffuppgiftslämnaren åsättas straffuppgiften, såvitt i målet utdrag av straffregistret varit tillgängligt) och de nya

försetts med omslag och registerblad ifylles angående de nya uppgifterna en blankettskrivelse, ställd till pastorsämbetet i den uppgivna födelseförsamlingen med anhållan om kontrollering av personens namn, födelseid m. m. Detta är visserligen icke föreskrivet men har blivit en praxis, som uppstått därigenom, att i början i enstaka fall det varit nödvändigt att hos vederbörande pastorsämbete efterfråga riktigheten av en lämnad uppgift. Man har sedan tagit för regel att angående alla inkommande nya straffuppgifter, avseende personer födda inom Sverige anhålla om kontrollering. I regel hava i straffuppgifterna intagna uppgifter varit i huvudsak riktiga, men understundom hava felaktigheter påvisats, som haft till följd, att en person, som behandlats såsom ett nytt förvärv för straffregistret befunnits vara en äldre kund. Tillkomsten eller strykning av ett dopnamn, annan ordning på dopnamnen eller annan födelseid kan hava åstadkommit detta. Även har en sådan kontrollering haft till följd upptäckten av att en fullkomligt oskyldig person kommit att figurera i domstolshandlingarna och i straffregistret, därvid så tillgått, att den verkliga brottslingen fått tag i den oskyldiges prästbetyg och blivit dömd i hans namn.

Ehuru i sådana fall det blivit fullt konstaterat, att den person, som i rättens protokoll och i straffregistret förekommer såsom straffälld, aldrig varit tilltalad, utan att en annan person dömts i hans namn, torde det icke vara möjligt att utan resning i målet ur straffregistret avskilja hans namn, då ju detta förekommer i vederbörande laga kraftvunna utslag, och lagen om straffregister icke omnämner detta fall bland dem, då straffuppgift skall ur registret avskiljas. Det enda den oskyldige kan göra är att med stöd av 25 kap. 10 § rättegångsbalken hos Hovrätten anmäla förhållandet, varvid Hovrätten förklarar utslaget mot honom vara utan verkan.

Då sålunda upptäckes, att en person blivit i annan persons namn dömd och i straffregistret inregistrerad, kan naturligtvis den oskyldige icke lida någon skada av falsariet. I det omslag som innehållit straffuppgiften med hans namn,

vilket omslag får ligga kvar i kartongen, under det att själva straffuppgiften vare sig överflyttas till vederbörlig gammal registerakt — därest den verkliga brottslingen förut förekommer i registret — eller ock förses med nytt omslag, om han är nykomling, inlägges Hovrättens utslag, där sådant meddelats, jämte den verkställda utredningen, eller ock denna ensam, där målet ej anmälts i Hovrätten. Skulle sedan utdrag begäras angående den oskyldige, blir svaret, att han ej förekommer i registret, n. b. såvida han ej gjort sig saker till annat brott, som berett honom inträde därstädes.

Emellertid är det icke uteslutet, att i straffregistret förekomma hittills oupptäckta fall, då en person dömts under en annan verkligen befintlig persons namn. I sådan händelse kan ju möjligen den oskyldige få men av, att han förekommer i straffregistret.

Såsom exempel på ett sådant under flera år oupptäckt fall, då troligen en person dömts i en annans namn må anföras följande.

I augusti 1914 dömdes vid rådstuvurätten i en landsortsstad en person villkorligt till fängelse för rymning ur sjö-tjänst. Han hade uppgivit sig vara född och kyrkoskriven i en av Stockholms församlingar. Från pastorsämbetet i nämnda församling införskaffat betyg vitsordade namn och födelsetid men stämde ej fullt med den tilltalades uppgifter i fråga om föräldrarnas namn, ity att ett av faderns dopnamn och moderns både för- och tillnamn voro olika. Vid rannsakingen observerades icke eller gjordes åtminstone ej till föremål för närmare undersökning denna olikhet. Personen dömdes och i den insända straffuppgiften upptogs såsom hans föräldrars namn av honom uppgivna namnen. Då straffuppgiften inkom till straffregistret, anhölls om pastorsämbetets i födelseförsamlingen kontrollering av personaluppgifterna. Pastorsämbetets vitsordade därvid allt utom i fråga om föräldrarnas namn, vilka angåvos lika som i det rådstuvurätten tillhandakomna betyget.

I november 1917 inkom därefter begäran om utdrag av

straffregistret angående en person, på vilken stämde samtliga uppgifter i straffuppgiften med de av pastorsämbetet i Stockholmsförsamlingen gjorda rättelser i fråga om föräldrarnas namn. Det utdrag, som då meddelades innehöll naturligtvis, att den efterfrågade personen år 1914 dömts villkorligt för rymning ur sjö-tjänst. Under rannsakingen — vid Stockholms rådstuvurätt — bestred den tiltalade, att han förut blivit dömd, uppgav, att han aldrig varit i sjö-tjänst, och kunde med sin arbetsbok styrka, att han under den tid, den påtalade rymningen skulle hava ägt rum, haft tjänst hos olika arbetsgivare i Stockholm. Även uppgav han, att han vid något tillfälle förlorat sitt frejdbetyg.

Här är ju icke otänkbart, att en annan person fått lag i hans frejdbetyg och i hans namn blivit dömd. Att detta omisstänksamt kunnat ske torde väl få tillskrivas den omständigheten, att olikheten mellan den tiltalades uppgifter ifråga om föräldrarnas namn och det från Stockholmsförsamlingen anskaffade prästbetyget icke gjorts till föremål för närmare undersökning. För den oskyldigt dömda var det å andra sidan en tillfällighet, att han med sin arbetsbok kunde styrka sitt alibi.

Tack vare att personen nu sakfälldes, så att straffuppgift kom att insändas och att i denna anmärktes hans bestridande av den föregående domfällningen, kunde frågan från straffregistrets sida bliva föremål för närmare undersökning. Denna ledde dock icke till något positivt resultat, och lär det väl aldrig kunna uppklaras, huru härmed förhåller sig.

Nästa åtgärd med de inkomna straffuppgifterna är att ur dem å särskilda kartoliner anteckna allt som ansetts erforderligt för rättsstatistiken. D. v. s. — utom registerakt och diarienummer-antecknas domstolens eller myndighetens namn, den sakfälldes kön (namn får nämligen ej utsättas) kyrkobokföringsort, yrke, födelse-tid, födelseort, faderns yrke, födsel utom eller inom äktenskapet, civilstånd, nationalitet, trosbekännelse, bildningsgrad, utslagets dag och

nummer, brottet och tiden för dess begående, lagrum och straff, särskilda omständigheter vid brottets begående, antal föregående straffällningar samt, för den sista, utslagsdag, brott och straff. Dessa kartoliner samlas, ordnade efter diarie-nummer (för kontrollens skull) och överlämnas vid årets slut till statistiska centralbyrån, som utarbetar rättsstatistiken.

Slutligen underkastas straffuppgifterna en ingående granskning i ändamål att kontrollera, att inga uppgifter, som däri skola förekomma, saknas samt, såvitt möjligt, att de äro avfattade i överensstämmelse med utslaget. Ger denna granskning anledning till ovisshet i sistberörda hänseende eller framgår därav, att uppgift icke är i komplett skick, avlätes till vederbörande uppgiftslämnare skrivelse med anhållan om närmare upplysning eller komplettering.

Sedan därefter kontrollerats, att de till straffuppgifterna hörande registerbladen, som emellertid insatts i lappregistret, placerats på rätt ställe och att intet registerblad fattas — en kontroll, som med största noggrannhet måste verkställas — inläggas de nybildade registerakterna i sin kartong, och de straffuppgifter, som höra till äldre registerakter, i sina respektive akter, därvid å omslaget antecknas det nya utslaget (d. v. s. utslagsdag och domstolens namn). Förskriver sig en sådan uppgift från Hovrätt eller Högsta domstolen i besvärs- eller underställningsmål, vari straffuppgift förut inkommit, antecknas dessutom å denna namnet å den överrätt, som meddelat utslag i målet, dagen för detta utslag och utgången i överrätten. Föreskriften om denna anteckning, som återfinnes i § 6 i kungörelsen om uppgifter till straffregistret och om registrets förande, är tydligen en reminiscens från kommitténs förslag att uppgifterna från överrätt skulle förvaras i särskilt skåp, skiljda från uppgifterna från underrätt, och att av denna anledning anteckning om utgången i överrätten skulle göras å uppgiften från underrätten. Då enligt gällande föreskrift alla uppgifter, som avse samma person, skola förvaras i samma omslag, är tydligen den nämnda anteckningen obehöflig och av värde endast

för den händelse uppgiften från överrätten skulle förkomma eller ock såsom en försiktighetsåtgärd på det, att man ej vid meddelande av utdrag av registret skall kunna förbigå, att överrätt meddelat utslag i målet. På samma sätt sker anteckning om beviljad nåd å den uppgift, som innehåller det straff, som nåden avser, jämte det att naturligtvis uppgiften om den beviljade nåden antecknas å och förvaras i det omslag, till vilket den hör.

Vi kunna nu övergå till behandlingen av de inkommande rekvisitionerna av utdrag av straffregistret — för korthetens skull här nedan kallade »frågorna».

Sedan frågorna ordnats, efterses i lappregistret, huruvida de efterfrågade personerna förekomma i registret. Därvid måste den största möjliga noggrannhet iakttagas, och sökes icke blott på den efterfrågades uppgivna tillnamn utan även på hans faders tillnamn, om detta är ett annat. Även söker man med omkastade förnamn, ifall den uppgivna ordningen förefaller mindre vanlig. Om förnamnen angivits vara exempelvis Johan Karl söker man givetvis även på Karl Johan, då ju denna är den vanligen förekommande ordningen på dessa namn. Ej sällan händer det, att man genom ett dylikt förfaringssätt anträffar den efterfrågade personen, vilket eljest icke skulle skett, om man strängt hållit sig till det för den efterfrågade uppgivna tillnamnet eller till den ordning, vari hans dopnamn förekommit i frågan.

Vartefter man under detta sökande i lappregistret återfinner efterfrågade personer, antecknas å frågorna vederbörande registeraktnummer. Därefter införas samtliga frågor i ett härför avsett diarium, vari antecknas — utom inkomstdag och diarienummer — namnet på den, som begär utdraget samt den efterfrågades för- och tillnamn. Vid dem, som förekomma i registret, antecknas i löpande följd för vart år numret å det koncept till utdrag, som kommer att uppsättas, samt vederbörande registeraktnummer. Därefter framtagas registerakterna rörande dem, som anträffats i registret, varvid

iaktages, att de kartonger, i vilka dessa akter förvaras, få ligga framme och akterna åtskilda vid det nummer, som uttagits — detta för att man vid akternas återläggande efter användningen skall kunna övertyga sig om, att de alla komma på sina behöriga platser, och t. ex. icke två skiljda akter komma att åtföljas i samma kartong, dit blott den ena hör. Då man nämligen efter slutad inläggning finner en kartong ligga framme, till vilken man icke har någon framtagna akt, har med all säkerhet nyssnämnda förhållande inträffat, och man har då att omedelbart med ledning av diariet åter framtagna alla akter, som under dagen varit framme för att genast kunna återfinna rymlingen, som eljest skulle vara spårlost försvunnen till dess han någon gång av en händelse anträffas, vilket ju kan dröja i årtal.

Sedan koncepten till utdragen uppsatts, utskrivs dessa å vederbörande frågor, kontrolleras av straffregistrets föreståndare (genom jämförelse med vederbörande registerakter) samt underskrivas av denne. Koncepten till utdragen inläggas därefter i sina resp. akter för att nästa gång, utdrag begäres angående samma person, åter användas efter eventuell tillökning med de ytterligare straffdomar, personen kunnat ådraga sig. Därefter underkastar föreståndaren de inkomna frågor, som ej anträffats, en andra jämförelse med lappregistret även av det skäl att frågorna böra granskas av minst två personer, då ju »fyra ögon se bättre än två«, och den ene kan läsa ett namn på annat sätt än den andre och på så vis finna en efterfrågad, som den andre gått förbi.

Då man på detta sätt — såvitt görligt är — övertygat sig om, att inga flera av de för dagen efterfrågade personerna förekomma i registret förses dem angående frågor med påstämplingen »förekommer ej i straffregistret« och underskrivas av föreståndaren, varefter, och sedan en liknande påstämpling skett i diariet vid de resp. namnen och försetts med föreståndarens initialer, samtliga de inkomna frågorna äro färdiga att expedieras.

Den nu beskrivna behandlingen av inkommande straff-

uppgifter och frågor äro de inom straffregistret i egentligaste mening löpande göromålen, vilka icke kunna undanskjutas utan dag för dag måste fullgöras. Detta — vad frågorna angår på grund av gällande föreskrift att inkommande begäran om utdrag av straffregistret skall besvaras samma dag den inkommit eller senast påföljande söckendag, och, vad straffuppgifterna beträffar, emedan ett samlande på hög av detta arbete skulle visa sig allt för ödesdigert. Dels skulle nämligen genom uppskov arbetet i väsentlig grad försvåras och för övrigt högen inom ganska kort tid växa samlaren över huvudet och dels skulle härav vållas osäkerhet och oreda och faran för meddelande av ofullständiga eller felaktiga utdrag bliva allt för stor.

Härförutom förekomma en del andra göromål. Främst av dessa må nämnas, att, med ledning av de från fängvårdsanstalterna, militärhäkten m. fl. månatligen eller från bötesredovisare stänkvis inkommande uppgifter, å vederbörande straffuppgifter anteckna verkställda straff. Dessa anteckningar äro mycket tidsödande och pågå, när ledighet gives från de löpande göromålen, större delen av månaden. Vidare har man att med ledning av från domare, pastorsämbeten m. fl. inkommande svar på gjorda förfrågningar verkställa erforderliga kompletteringar av eller ändringar i straffuppgifter m. m. Slutligen har man att verkställa avskiljande av straffuppgifter ur registret. Detta sker dels en gång om året med ledning av från fängvårdsanstalter, militärhäkten m. fl. årsvis inkommande uppgifter å avlidna dels efter hand, i den mån från justitierevisionen inkommande svar på förfrågningar, vilka på grund av 8 § i kungörelsen om uppgifter till straffregistret framställts rörande överklagande i vissa fall av Hovrätts utslag, därtill giva anledning. Något avskiljande ur registret av straffuppgift av den anledning, att 90 år förflutit från vederbörandes uppgivna födelsetid har ännu icke annat än undantagsvis förekommit.

Vi hava nu sökt redogöra för straffregistrets tillkomst och detsamma angående författningar ävensom för arbetet

inom registret och därvid kanske väl minutiöst behandlat det sistnämnda. Detta senare har skett avsiktligt och emedan straffregistret säkerligen för flertalet även av dem, som förse registret med arbete, är ett terra incognita. I synnerhet är nog föreställningen om sättet för en persons återfinnande i registret understundom skäligen grumlig. Hur skall man eljest kunna förklara en begäran om utdrag av straffregistret angående volontären vid X kompani n:r 00 Johansson (utan tillstymmelse till vidare signalement) — en begäran om utdrag, som icke är enastående dock endast från militärt håll. Även har man funnit vederbörande nästan förvåna sig över, att man kunnat förklara, att Gustaf Robert Gustafsson icke förekommer i straffregistret, då vederbörande själv dömt och insänt straffuppgift angående samme Sven Gustaf Robert Gustafsson. Vederbörande anser därvid tydligen, att det är likgiltigt, om Gustafsson har dopnamnen Gustaf Robert, såsom i frågan, eller Sven Gustaf Robert, såsom i straffuppgiften, icke besinnande att befintligheten av detta ytterligare första dopnamn Sven placerar Gustafsson på en helt annan plats i lappregistret, än han skulle haft, om namnet Sven ej funnits.

Till sist meddelas här en tabell över de viktigaste ärendena i straffregistret sedan dess tillkomst.

Av denna tabell framgår, att arbetet inom straffregistret under de senaste åren tillväxt högst betydligt. I anledning härav har också Kungl. Maj:t på därom gjord framställning medgivit en provisorisk tillökning av arbetskrafterna inom registret. Personalen, som efter straffregistrets överflyttning till fångvårdsstyrelsen utgjordes av en förste aktuarie, en aktuarie och ett skrivbiträde jämte ett extra biträde med mindre tjänstgöring har tillökats med en tjänsteman i första lönegraden med full avlöning, i stället för sistnämnda extra biträde, samt ytterligare två skrivbiträden, — allt på extra stat. Det förutvarande skrivbiträdet har uppflyttats från första till andra lönegraden.

En av fångvårdsstyrelsen gjord framställning att straff-

År	Inkomna		Utdrag angående personer, som förekomma i registret	Antal verkställda bestraf- ningar
	Straff- uppgifter	Frågor		
1901	4.003	1.909	494	1.875
1902	4.372	2.996	781	1.933
1903	4.284	3.582	1.017	1.898
1904	4.042	3.779	1.221	1.858
1905	4.157	4.272	1.404	1.905
1906	4.254	4.451	1.440	1.927
1907	4.691	4.834	1.392	1.537
1908	4.657	5.098	1.473	1.619
1909	4.690	5.263	1.380	1.744
1910	4.770	5.367	1.557	1.604
1911	4.569	5.270	1.557	1.684
1912	4.941	5.783	1.613	1.723
1913	5.241	5.987	1.737	1.867
1914	5.076	6.172	1.745	1.739
1915	6.729	8.018	2.500	4.565
1916	7.056	8.979	2.791	4.791
1917	9.197	12.092	3.390	4.983
1918	15.511	19.256	5.315	7.484 ¹⁾
1919	8.846	10.897	3,722	6.647

registret måtte ombildas till en särskild byrå inom styrelsen med en byråchef såsom föreståndare samt en förste aktuarie och en aktuarie jämte en amanuens och skrivbiträden har av Kungl. Maj:t överlämnats till löneredgeringskommittén att behandlas i sammanhang med förestående omreglering av fångvårdsstyrelsen och fångvårdsstaten.

¹⁾ Denna kraftiga tillväxt i ärendenas antal under 1918 har visat sig vara av tillfällig art, ity att såsom synes under år 1919 antalet gått rätt avsevärt tillbaka.